

۷۹

جواب

۳۱۷
ز: ایپور دکار مفتون جمال خویش محمد حسن را در جوار رحمت کبری پناه ده و با سر امکوت
کن. اینکه اگاه کن باب غفران گشنا و بعفو و احسان معامله ندا پرتو الطاف خلام آنام زل
کن و بنور موہبہت جیین روشن و فیرنما ایکذا وند با قردا کر راشمع با هر کن و محمد رضا ابرهشم
خویش موقی فرمای و عبد الله را مطری موہبہت الله کن و آقا بابا و شکراند راشمع هدی فرمای
و آقام رقنسی را عرق در پای الطاف ندا و حسین را ازا و ارگی نجات ده و آزادگی بخش و عنون
وصون خویش و در شایان کن توئی مقتدر و تو اندازه ع منا شیر

بواسطہ حضرت عندلیب ہو الابی

جناب حاجی محمد و جناب نادی سروستانی علیهم السلام، آنکه الرا بجهة

حوالہ

ای دو برادر یک روح در دو پیکر ^{۱۷} - محمد سه اخوت جهانی و معنوی وجودی و روحانی در آن ^{۱۸}
برادر جمع شده است این اخوت صحیحه صمیمه است مبارک و قائم است باری که توب شما
 بواسطه جذب عذر لیب واصل و ملاحظه گردید از ضيق حال و تسلط اهل و بال شکایت فرمود
بود میز این ضيق و تنگی عمومی در جمیع جهات واقع و باکثر استحصال وارد حکمتی در آمدست آشنا
زاں

رائل میگردد قدرتی صبر و تحمل لازم انتہایی الصابریون اجرهم بغیر حساب و آن است طبق
مشکین سیرینه اته بقدر ته و قوتہ والعقابه لله متعین والروح والبهاء علیکم عمل
کلم من ثبت علی المیت شاق ع ع من بنہ

هو الله

جناب اعلماعلى جناب امصطفي جناب قامر تضي جناب عبا سعى خان علييم
بجهش الله الا بي

٣١٩

هو الا بجهش

ای دوستان حقیقی درایندم که نفس رحمانی از ملکوت ابی مشام عبد البهاء
معطر نموده بذکر شما پرداختم ملاحظه نماید که در چه مبارک درجی بیاد شما مشغول شدم
قسم بروی و خوی دلبر ابی که قلب بمحبت احبا، چنان دروله و انجذابت
که وصف نتوانم و ارفشن قدیم ولطف عجیب شیش ملتمس هستم که چنان
مجتبی در دل و جان شما بر افروزد که چون عبد حقیرش عبد البهاء، چنانی را پر
شده و آتش نماید و هر مرتب زیر اثبات و راخ
کنید والبهاء من اته ضل اهل البهاء ع ع من بنہ

۳۲۰

اجای الی

علیهم بآهاته الابی

هو اته

ای پروردگار همان این عاشقان آواره کوی تو آشفته موي تو دلداده خوي تو پونده
 سوي تو بونده روی تو لب شنه جوي تو شب و روز در جستجوی تو نظر غایي فرا طفتی
 کن موہبی بده بغمتی بندول دار تا خست فراق بیاسایند و بحلقه وصال در آیند آواره
 سرو سامان یا مسند بیچاره اند آسایش جان یابند در میندند در مان جویند آزره اند شاد مان کرد
 احمد آه و فعائد بروح و ریحان رسند امیں نه و آهند بیارگاه رسند الہا تو اگاهی که پناہی مان
 و در هر شام و صبح گلکاهی بگیرند و بزارند و فضیل و موهبت تو خواهند خدا یا هر بان ریما کریما آنچه
 شایان نوبت است رایگان فرا و هر چه مقتضای حکمت ارزان کن فیم جانش بوزان نفعه
 میشک ذفری بفرست تاد ماغ مشاقان باغ جان گردد و مشام آزادگان پر گل و ریحان شود
 قوتی بده که بخدمت پردازند قدر تی عطا کن که از عهدہ شکران بدرازند و فرید برازند طوی انسا
 بشری ن و فرحا نا و طریان و طوعان و فوزان من بزر المواهب الی اشرقت بها الافق
 و تکلیفت باشد اشراق و جمعت علی الوفاق و ازالت عن اهل لارض المغافق و اسلی
 استیول

استیول من الامان حبا و شفنا بجهال تجلی فی يوم الدلاق رب اد علیهم کأساً داماً و رثیم بجیا
الفضل والعطا، حمدًا ويشقا انك انت القوى المتن لا الالا انت العفو الرؤوف العلي

العلیم ع ع

هو الله

بواسطة بشير روحانی ش جذب استاد جواد سلمانی من اهل الصاد علیه بھا، الله

۳۲۱

هو الله

ای آواره من دشت و محرا پمودی و احرام کوی دوست بستی و بقدر مقدور رجوع
نمودی ضریزدارد من بالنیابه از تو در آستان پاک روی و میر ای خاک مشکبوی خوشبوی مینایم و از
اللاف غیبی رجا میکنم که مشام تو نیز ممعطر گردد اصل محبت آن است چون موید بآنی انشاء
برغایتی موفق و موید میشوی و هزار من فشنل ربی ناتوانی بذکر حق مشغول باش وزادون بیزار
و محروم اسرار و سرالی عبودیت دنگاه است و محویت و قی انشاء آنسابین فائز میکردی ع ع من بدش

۳۲۲

هو الله

حضرت افغان سدره ببارکه الفرع ای جلیل جذب آقا میرزا افتابیه الله
حضرت افغان سدره رباتیه حب الارادة المطلقة آنکه چون جذب ابراہیم افندی از

نقوسی هستند که تازه ایشان عیّنه آمده وارد و بر شاطی بحر احیت نازل قلبشان با نوارهای
کبری روش و روحشان بمحفظات خوش ریاض موهبت حضرت رسولیت گلشن لهذا یا
که آنجا ب صحیح و صائب مشتبث که سبب از دیدار روح و روحیان و اشتعال نام محبت الله در
کینوتشان گردد المبتهه اور اراضی و ممنون فرمائید والروح والبهاء والعز والشأن
جلیل و علی سلیلک الذي هو ذکور فی القلوب اهل الله و علی سائر الاجلاء ع ولهم ام
ستان بره

هو انتہ

حضرت افغان سدره مبارکه جناب اقامیرزا آقا صلی اللہ علیہ وسلم

۳۲۳

البشراء محرمانہ

دکتر ای فرع جیل سدره مقدسه مبارکه جمال قدم واسم اعظم روحی لاجائے الفدا در وکیکه
در حیفا تشریف داشتند موقعیرا در جبل کرمل بکرات و مرأت تعریف فرمودند که آنخل بسیار
با صفا و لطف و نصارات و نعمات است و امر فرمودند که آنخل را بقیمت بگیرند بسیار
بسیار میل مبارک بگرفتن آنخل بود چهار سال پیش برسیله بود آنخل گرفته شد و جری ترمی
داده شد و میگشت پس سفارش مخصوص بزرگون داده شد و مکاتیب متعدده مرقوم
گشت و نقشه صندوقی از رخام آنصفیات که در جمیع جهات معروف است کشیده شد

وارسال

وارسل گشت و بیشتر زیاد پیکار چه مثبت اتمام شد و بواسطه چندی حمل باشگشت
و ابسته درین راه در درود بعضی از شهر را چه شد مسموع آن خانگ شده خلاصه با صندوقی از
بهترین خشب چند و تسان چندی پیش وارد گشت و یک سال قبل زبانجا جانب آقا میرزا اسد آله
را مخصوص فرستاد یک تا نگه باشخت روان جبد مطهر و هیکل مقدس و عرش عظیم روحی تربت‌ها
را از ایران با کمال توقیر و خضوع و خشوع و احترام با چند نفر احباب حمل نموده وارد ارض مقدس
نمودند حال در حیل کرمل مشغول بینا، مقدس جستیم و انشاء الله شمارانیز مخواهیم تابا مادرینگ
و کل کشی در آن تمام مقدس مبارک شریک و سهیم گردید و اقباس فیوضات غیر تماهیه کا
و با مشرف اعظم موقعی گردی و نزه بشارة لائق به سلطنتة الملک والسموات فی الحقيقة چنان
سرور و جبوری دست داده که وصف نتوانم زیرا آن عرض مقدس سبیار مورد اذان
اہل طفت شده بود احمد نه بعون و عنایت جمال قدم چنین اباب فراهم آمد که
در نهایت عزت جسمیع اباب مهیا گشت که محل حریت کل خواه

شد و الیها حلیک وصل افغان
القدرة المقدمة هنار متابیه

هو الا بھی

حضرت افان سدرہ مبارکہ جانب آقا میرزا افاضیلیہ ہما، اللہ الٰہ ہے۔ پور تسعید

هو الا بھی

ایہا الفرع الجلیل من السدرة المبارکہ خبر وصول محفوظ و مصون سبب فرح و سرور کرد
ذامن فضل ربی ان ربی العلی صراط سستقیم در خصوص امور متوكل بر خدا باشد و مطمئن لغایت
ملکوت ابھی عنقریب ملاحظہ خواہید کرد کہ آثار تائید از جمیع جهات احاطہ خواهد نمود خصوص
ارسال حضرات حال و رفقة مقدسه قدری کسر پیدا نبوده بود احمد تند رفع شد ولی ہنوز
قدری ضعف باقی وا زینگذشتہ ہوا کرم انشا، اته ہوا مبدل شود و شہادت
نہ کن حاصل نہ مائید و امور منظم گرد کہ مشغولیت زیادہ داشتہ باشند وقت خواہ

آمد والیہا، علیک ع مع شہ

ہو اتھ پور تسعید

حضرت افان سدرہ مبارکہ جانب آقا میرزا افاضیلیہ ہما، اللہ الٰہ ہے۔ ۳۲۵

ہو الا بھی

ایہا الفرع الجلیل من السدرة المبارکہ چند افتہ پیش مکتوب منفصل مرقوم گشت و ارسال شد
و ما بحال

و تا بحال خبر وصول نرسیده چون مکتوب هم بود لهد اگر امر قوم می شود مقصد اینست که
این بعد نه به درجه مشغول که بوصف درایه با وجود این مرقوم گشت شما ملاحظه مرانها نسید
خواه بتویسم و خواه فرصت نکنم البتة شما همیشه مرقوم دارید ع ع سایه

۴۲۶

هو الابی

ایند کان آئی تک بذل تقدیس جوئید و در ظل ملک توحید باهنج مذا عقیل
و گیمیر مشغول گردید و در خدمات دوستان جانبش نماید هر کیک خادم کیم گیر شوید زیرا
خدمت اجبار آلت خدمت حق است احبابی پور تسعید فی الحقيقة سبب سرو را نعبد استند
زیرا بخدمت یاران قائمند و در نصرت امرالله مشغولند طوبی لهم و حسین ما بذهب
علیکم یا اجبار آلت و اودائی ع ع سایه

هو الابی

حضرت افغان جناب اقامیرزادا علیه بہاء آلت الابی ملاحظه نمایند

۴۲۷

هو الابی

اینما الفرع الکریم من الشجرة المباركة التي اصلها ثابت و فرعها في السما و لؤلؤ اکلها فیکل حین
آنچه مرقوم فرموده بودید ملاحظه شد نوایا ای آنحضرت شبیلی نیست که خالص شده بوده و رقة

منفصله فحاطه للعلوم مرقوم شد و ارسال گشت ملاحظه خواهيد فرمود حال مقصد اينست که از آنها

آنحضرت نوعی موفق گردند که تعديل و تحریک امور حاصل و ضبط و ربان و صیانت در جمیع شؤون
و محافظه حقوق و مراعات مراتب لائج و ملاحظه هواقب با هر و صیانت کمپ زیر ذمیع
مراتب کامل و رضایت قلوب و روح و ریحان تقویت خفطش بعد امکان واضح گردد
و یقین است بعون الهی و اهتم آنحضرت جمیع اینها حاصل میشود والبته اعلیک

ع ع

۲۷۸

هو الابی

ایفرع منشعب از سده نبارکه علیک بہاء الله وجوده و عنايته اگرچه جواب نامه انجذب از
پیش ارسال شد و کن حال چون جذاب حاجی عازم موطن و قاصد آن ارض متند و بخاطر
داشتم که چون روانه شوذ مکتوبی مرقوم شود که حکایت ازکتاب قلوب کند و راز درون نیافرید
لهذا پاینخذ کلمه پرداختیم و برزمحت شما مفروضیم آن نیگذرد که بخاطر دوستان معنوی نگذری
و دمی نزود که بیاد مجان حقيقة نیایی در هر محفلی بیاد تو مشغولیم و از غایات سابقه قصوع بود
لاحته مسلکت یعنیم که آن اقان دوسته بقارار در جمیع اهیان لبیضان ابر رحمت سبز و خرم دارد
و با اشار طیبه شمر و بارور سبب علاء کهن الهیه نماید و واسطه نشر انداق رحمانیه گذاشت
قلوب

قلب غایبت کند و فتحت و سعت دل و جان ارزان فرماید ناگزرا نجمن یاران
بانوار فضل رحمن روشن و منور باشد و بآثار موهبت بزرگان مشهود و صبور والبهاء

عَلَيْكَ سَلَامٌ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَّهُ

المواء

ش جای الٰی علیهم بھاء اللہ الٰہی
۳۲۹۔

رَبِّ وَمَنَّائِي وَالْهَى وَرَجَائِي هُوَلَا، عِبَادِ سَمِعَوا التَّذَاهَا، وَلَبَوَا بَحْلَ ولَاهَا، وَوَفَاهَا، وَمَنْهُ
وَصَدَّقَوا بَأْيَاكَ الْكَبْرَى وَانْجَذَبُوا بِالْأَثْرَاقَ وَتَوَجَّهُوا إِلَى تِرَازِ الْفَاقَ وَثَبَوَا عَلَى لَهِيشَقَّ
وَلَمْ يَكُرُّ ثَوَابَهَا فَيَأْتِي أُورَاقِ الشَّبَهَاتِ مِنَ النَّفَاقِ وَالشَّفَاقِ بَلْ ثَبَوَا وَنَبَوَا وَاسْتَقَامَوا وَ
اسْتَفَاضُوا مِنْ حِيَاضِ مُوَهْبَكَ الَّتِي شَاعَتْ وَذَاعَتْ آثَارُهَا وَسَطَعَتْ وَلَمَعَتْ أَنْوَافُ
وَمَاجِتْ وَلَمَجِتْ بَحْرَهَا وَفَاضَتْ وَمَاطَرَتْ غَيْوَهَا وَانْهَرَتْ وَانْسَجَتْ غَيْوَهَا
إِيَّكَ اجْعَلْ مَجِيزِي بِيَنْكَ الْحَرَامِ مَحَارِي مَا، فَيَنْضَكَ التَّازَلِ مِنْ غَمَامِ الْفَضْلِ وَالْأَكْرَامِ ثُمَّ
اجْعَلْمِ خَدَّةَ عَبْتَكَ الْمَقْدَسَةَ الْأَسَمِيَّةَ الْمَقَامَ وَسَاجِينَ لِي اعْلَاهَا، ارْكَانَهَا الْمَعْتَرَةَ الْأَرْجَاهَا
وَكَبَيْتَنَ عَلَى تَرْبَةِ الْمَغْبَرَةِ التَّذَاهَا وَاجْتَلَمْتَ مَخْشَعَ رَكَنَ سَبَدَأَ فِي مَلْكِ الْمَحْسَرَةِ الْرَّوْحَانِيَّةِ

العاشرة الباشی، امیر انت السریز القدیر رعیت شناختم

هو اته

حضرت افغان سدره مقدسه جذب اقامیرزا آقا ملیہ بناهه الله الباقي

هو اته

۳۳۰
دین ایتها الفرع اکبیل من السدره المبارکه مدحیت که با خضرت چیزی نخواستم ہر قدر کله و مگوہ

نمایید حتی با شاست زیرا اقلاد هر یاری اور سان اسی وجہ و لازم و در هر دمی پیغامی فرض و مستحبم ولی اگر بدانی که عبد البشی، درجه طوفان مبنای بدل و درجه بحران مصائب و بلایه گرفتار البسته در دھری اس طرزی قناعت نمانی و معدود و داری با وجود این جو حوم الآن که عازم تشرف با استان مقدس نمی کرد روی جدید یا یشم بیاد شما افقام و بنگارش این نام پرداختم و بوكالت شاپر خاک آستان تربت پاک افتاده بالنیا به زیارت خواهیم نود حضرات افغان سدره مبارکه را بگیر

و تحیت الملاع فرماید و اچخین سایر دوستان را

ورقة مقدسه کبری و صغیری را بگیر بر سانید

مع بعض شناسی

هو اته

هواسه

ش حضرت اقان سدرة مبارکه جاپ آقا میرزا اقا حلیہ بہاء اللہ علیہ السلام

۳۳۱

هواسه

ایها الفرع ابجیلیں من اسدۃ المبارکہ الی کی ہذا فرع من الشجرۃ المقدّسۃ التي اسلنیت
 وفرعها فی استدّاء وتوئی فیکھ جین الکھا ایرب اجعلہ ممتد امر تقفاً مختصرًا غصّہ رطبًا بواب
 المواہب و ناطل سوکب السخاہب ایربا یہہ علی نشر النعمیت و وفته علی روحی
 الکلامات و تفریج الاتاؤب بالمسرات و تفریج الکرود بالسرارت بالبشارات ایرب
 ثبت بہ القلوب و رکز بہ الامور و فرج بہ الہوم و اجعلہ آیۃ الروح والریحان بین ملا
 الایقان و اجعلہ شغولاً بہ ایزیدہ عزّاً فی الامکان و حصر اوقاتہ علی اعلاء کلمتک بین
 اہل الالکوان انک انت الکریم المیان ع مذہبة

هواسه

ایها الفرع الحرم الیوم بجمیع قوی بکوشید کہ اجتہادی الی نہایت اتحاد و اتفاقرا
 سائل نایند پسکہ از اعلیٰ فرانش ریزا ایرانح تزلزل بشیرہ میاثق احاطہ نموده ذرہ جہل
 یا ان تم مارانت بہرویده باشد با یہ بیکرا ببلک کائن وحد انتیت دلالت بلکثیر

کرد و البهاء تعلیک ع ع ۷۱۰

هواسه

شیراز حضرت افغان سدره مبارکه جذب آقا میرزا آقا عليهما السلام
۳۳۲

هواسه

ایتها الفرع الرفيع من الشجرة المباركة ملائكة آنحضرت رسید معاً مباش تبوت برپنا
الله بود امید از تائید رب مجید چنانست که در جمیع اکنه و ازمنه و احوال موفق بجودیت
آستان مقدس کردید و خدمت با مرانه و اجتنابه نماید اینست ثرہ وجود و جوهر مقصود

حضرات افغان شیرجه مقدسه پندی بود در نزد ما بودند و بزيارة تربت طاهره مشرف مقصود

این بود که بیش از این در انجا بفوز عظیم طوفق باشند و لی هم

آنحضرت و بخصوص که میرزا بدیع ذکر آنک کس لئی نموده لهد ا

حضرات خواهش را بحث نمودند این بعد زیر بخلافه اینکه

شاید تهائی سبب صدمه و دلتنگی باشد اجازه داد

ان شاء الله بنا بیت سرور و بشارت بجهت

میفرمایند ع ع ۷۱۰

هواسه

ش حضرت افغان سدره مقدسه مبارکه سين علیهم بآ، آللله الابد

۳۳۳

هو ائمه

اى قان سدره نتني و اى جاي بمال بى بيت مقدس ومطاف ملا، اعلى را باید از بهر کجا

در کمال حکمت حفظ و عیانت نمود و بحرمت و خدمت کوشید این بعد از خدمام آن آنست

ملخه نمایند در ملکوت ابی این مطاف روحانیان چه قدر اهمیت دارد باری بل فارس کل در طلاق

مقام مقدسند و آما لبعده مقدسه معطره منوره حضرت حرم روحی شناق استشمام برائمه قدس

بايد در زیارت احترام آنرا متحمله نمود تا وقت ارتقاء عرش آيد و آن قام مطاف ارواح

قدسیان را باید افغان سدره مبارکه از قبل ایضی طواف نمایند ولبعده معطره مقدسه حضرت حرم

کبریاران زیارت نمایند ع ساخته

هو ائمه

ش حضرت افغان سدره مبارکه جا بـ افغان علیهم بآ، آللله الابد

هو ائمه

ایها الفرع انکرم من همدره المبارکه چندی بود که حضرت افغان علیهم بآ، آللله الابد را احضار نموده بودم

دارض قدس پهند از قضاين ايم بلاي اي نعبد و شدت هيجان بود بقسم يكه شب از ده زمانه زن بعد
 نتوانست که از هر جهت ملاحظه اباب روح و ريحان نخايم باري رض مقصود قسمی منتسب که صفت
 نتوانم ثبوت و رسوخ اي نعبد و سکون ثابتین نگه داشته است و چون اباب شست و گرفت
 از هر جهت همیا بود مبارا عنده حدوث اضطرابات و اشدم مشکلات حاصل گرد و مصلحتین
 دیده شد که اقلأ حضرات نيز مبتلا گردند ايشزار و آن بقطر مصروف ديم که تا جواب از انجاب به
 در انجا صبر نمایند باري فحصرا نیست که امور آنجاب و ایشان ترمیب و تمشیش بدون نیز
 آوردن شما ممکن نه و از پیش نیز مرقوم گردید از ثبوت و رسوخ اجای الی و تشك و ثبت
 بعد و مثاق مرقوم نموده بوديد معلوم است نتوسيکه نومن باشه و موقع بآيات الله استند
 اگر جمیع من علی الارض قیام نمایند و بخواهند مقدار ذره بلغزا شد البسته حاجز ناند چه که این فرع
 از کاس غایت سرست گشته جز بفتحات قدس الفت بخوبید و جز بانوار الی نجذب
 نگردد و البهاء علیک ورقه مقدسه والده افواز اگیر ابرع ابی ابلاغ فرمائید و چنین

جمیع دوستان الی را از قبل این عبد کمال

اهشیاق نماید و البهاء علیهم گمیعن

مع مع سعادت

شیراز حضرت افغان سدره مبارکه جناب قاسمیز آقا حلیله بہاء اللہ الٰہ بھے

۳۵

هوائہ

ایہا الفرع الرفیع من دو حہ البیان نور امیت امر اته جہاڑا بصیر فیروز نور میں روشن نورہ نیم

رخیم حیات بخش جنت ابی شرق و غرب امعطر فرموده صوت تہلیل و تکسیر کہ بہلا اعلیٰ میرسد

و آنکہ تیریہ و تقدیس بہت کہ روحا نیاز اجذب و ولہ میدہ فلزم کبریٰ چنان پوچنگی کہ سوہل

کائنات را مستقر نموده وزار اته الموقدہ چنان شعلہ زدہ کہ قلوب ہل ملکوت را محترق کرده

جهان جہان دیکھر شدہ و اقلیم و کشور حیات بشر نکست روح پرور یافہ لہذا احوالہ عبد البهاء را

جہات منتظر طہور انوار سوق و شفعت است و مترصد اثار جذب و ولہ امیدوارم کہ ان اقلیم

نمیں ائمہ رضا کہ بہت برین گردہ و آنکہ سورا زفضل و موبہت جدیل اکبر فخر و میادات خالیہ

شود لہذا باید ملجمیعاً شب و روز بکوشیم تا ہر روز نور و روز گردد و هر دام ساعت فیروز ولیورا

وجوہ پاران شمع شب فروز جمیع احیا ایامیہ با طاف نامناہی بشارت دہید تاکہ ازان

بشارات رحمانیہ با انتراز آئند و در ارض الفت و محبت اته محشور گردد و عدیک التحیۃ ولہتنا

یا حضرت افان کتوپیکه از پیش مرقوم شد و دلالت بر احزان عبد البهای مینمود سپس این بود
 که او که کاهی بعضی از زیاران از یکیدگیری شکایت خنثی مینمود و عبد البهای سکوت میکرد و مناجات
 مینمود و درست واقعیت بین عبادک بزرگ میراند تا آنکه در یک پوسته مکاتیب متعدده از اشخاص
 چندوارد و معاد استه با شنوند عبارات ذمته احتجاء چنانچالی دست داد که ب اختیار آن کتب
 مرقوم شد و آلا این گلگشته صحرای فا از زیاران شیراز شکایتی ندارد بلکه نهایت محبت را دارد

شع

او اته

شیراز حضرت افان سدره مبارکه جذب اقامیز اقا ملیه بهای اته آلا بی
 ۴۳۴

ایتیا الفرع ارتقیع درایندم که از احزان مظلومیت شد آ، چنان آتش حریتی در دل این سجون
 مظلوم افروخته که ابد ا محل تحریر و تغیر نگذشت معد کا یعنی بعد بسخارش این نامه پردازه
 زیر اتفاق و این بود که مبلغی مدارک شده بجهت تغیریت مقدس ارسال گردد و آلام اثر و تحریر
 شد بدرجہ که قلم تجویل و لسان تحکم نویزد و این نظر بخدمات و بلیات واردہ بر حضرت
 شد آ، روحی لیم الغدیرت و آلا چه موابی اعظم از این و چه اطافی احتمال زان که جن

در ره جان فدا شود و تن در محبت آن گل پرین در خاک و خون غلط غیر قریب کن ترک
دغدغه اینجان طلبانی مینموده و بدرگاه احادیث بی زاد و توشه وار معان و بدیه توجیه میکرند
حال هر یک با ارمغانی از سرفدا و هر یه خون شهادت کبری بدرگاه کبرا، توجه فرموده
قدر فرق در میانست حضرت اعلی روحی له الفدا در حسن القصص میفرماید یا سیدنا
الاکبر قد فرمیست بخلی لک و ما تنتیت الا القتل فی بیلک باری از برای شده،
موهی اعظم از این نه که روصرا در سیل آن محبوب بیمتا فدا نمایند رب وفقی حلی هزا و آما
از جهت امر اسه واعلا، کلمه اللہ شجره مبارکه سقایه کامله شد و غیر قریب چنان تشوونا
نماید که امتا ادو ارتفاع جوید که عقول حیران گردد و قواعات پیش بران عظیمت
خلاصه مواری پجاه لیره فرنساوی ارسال گردید یعنی هزار فرنگ حال پیش از این ممکن شد
از طهران جانب این اگر ممکن شد بسود نیز خواهند فرستاد عرض شد

ش حضرت افغان سدرہ مبارکہ جناب اقا میرزا تقیٰ حیلہ بہاء اللہ الہامی
۳۳۷

۱۰۷

ایمان و امید من ای راهنماییه آنچه تو بخواه بودی مر نمکنید از روایات و حکایت

نه مسرور شود و نه محظوظ حرف آمان حرفست ولن تجد سنتة الله تبدیلا ان ائمه مع
الصابرين این ایام عبدالبهاء سخن‌ش تجدید شده در طوفان بلا چنان مستغرق که وصف نیوتن
در بحران عظیمت حضرات افان سدره مبارکه را تکبیر اربع ابی برسان در یوم اوّل
رضوان از قبل عبد‌البهاء زیارت بیت مقدس نماید ع ع متقدّم

هو الابی

جانب افان سدره مبارکه علیه السلام اقا میرزا اقا

۳۳۸

هو اسد

ایها الفرع الجليل من السدرة المبارکه یک نخدا زیان یخاب اقا سید محمدی بد هید و اگر چنانچه
موجوده حضرات افان تقسم نموده مرقوم نمایند و تسلیم کنند والبهاء علیک و علیهم

ع ع سلام

هو الابی

ش حضرت فرع رفع جانب اقا میرزا اقا علیه السلام الله علیه السلام خطه نمایند

۳۳۹

هو الابی

ایها الفرع الرفيع من السدرة المبارکه مدحیت که آنچه بوارد ارض شین گشته اید و ما
بجال

مجال یک تحریر وارد فوراً جواب مرقوم وارسال گردید. مانند آن بودیم که بور و دشمن آثار
 اشغال نمود اگر گردد و اجتایی افغانستان در شور و شوق و فوران و ذوبان آیند و رود آنجاب
 چون دخول موکب هوسیم ربیع باشد که در آن لال و دیار خمیم برآفرازد و در صحرا و دشت با سپاه
 فیوضات بسازد هموز خبری نرسید و اثری ظاهر نشد باری ظهور و برور لازم و آثار
 ورود و وفادی و احباب این بعد در آستان مقنده شب و روز متضطرع و بیتل که جنود تائید
 طبیعت گردد و ملکه ملکوت نصیر اش، آنده من این بد تلائی ماقات خواهد شد حضرت میرزا هب
 و سخنربت میرزا بزرگ مکاتیشان میرسد لی اخلاقیه در عینی شئون ترقی نموده اند و حالاتشان
 بسیار موافق و جواب هر کتوثابان مرقوم شد ایروز ما احضارشان نمودم عنتریت وارد
 خواهند گشت مصائب و بلایا وارد هم برا آن آن قایم فارس شدید شده است و امتدادیه ای
 اگر چنانچه رفع این بلا ودفع این مصائب بجهتی را بخواهند باید مسجدی را که جنب بیت مقنده
 تعمیر نمایند و در آنجا تضرع و تعیل و ابهام و ترجیح و عجز و نیازی ب مجری دارند ودفع بلا خواه
 و کشف صراحت بجایی تیردعا در هدف انتباخته است کارگر گردد و بخلی این بلایا مندفع شود
 و ذلک وعد غیر مکذوب بل مسلیح فیلوج مخدنا و خدر بک الفرزی القیوم الیفرع رفع
 مانند کوئن که خواه بـ تبارت و نهادت و صناعیت په بود و پیشرا داشت ستم هاک بود

یا شهادت مضررت جان بود یا مستر و جدان فاعبر و را یا اولی الاصدار پس ذکر
تجارت وزرایت و صنعتی باشید که شرش شیرین و رائجه اش غیرین و بخش عظیم و روزگار

در مکوست علیتین باشد رفع نظر

هو اته

سُن حضرت افغان جناب آقا سیزده قاضیه بهاء، اته الایم ملاحظه کیله

۷۴۰

هو اته

ایها الفرع اجلیل من السدرة المباركة مکاتب متعددہ واصل و بر مصدا میں اطلع حال
تا خیر حواب از شد است تأشیر بل بایست نہ از مسجد در حقیقیا مجتسر ایزت که دقیقہ فرصت و در
و آسودہ گی خطرناک مکاتب چنانکہ پاید و شاید مرقوم گردد لہذا بعدہ تا خیر افتاد شاملاں و کلام
نیارید و چچہ بدانید کہ بعد البهاء، نهایت آمالش سرور و فرح قلوب اجتا و بالا خصل فان سد
مبارکه است و شب و روز بجان و دل کوشید کہ سبب روح و ریحان دل و جان گردد و چون
از آن جناب کمال طینان حاصل لہذا تحریر مکاتب ایوقت روح و ریحان مر ہون مینا یم تا بحال
ان شراح کمکوب مرقوم گردد از خوضا، علی مرقوم نموده بودید این مریست مقرر که آن نقوص تحمل
اتمشاد نفحات اته نهایند و تمام قوی مقاومت خواهند خدمدارا که در مقابل تعریض شدی آن
ثبت

بُهُوت و رسوخی بیاران عطا میفرماید که مقاومت سیل شدید کشند و چون نیاین جدید تهافت
 عظیم نباشد حضرت رئیس احمد بن سینا نفس نقیص مقاومت هر خسیران نوده و میباشد جملای قوم
 در آندریه الہبیت سخن فضول کلمه ایشان را نمایند لهذا باید که احتجانوی بحکمت با آنان برآیند
 و حرمت و رعایت کشند که بقدر امکان نامه احمد ساکن گردد زیرا این نقوس جلدی حب
 ریاستند چون رعایت میشند از این چیز چشم پوشند و چون اندک رخنه در ریاست خویش شنید
 کشند به شاه آتش شعله زته حضرت رئیس فی الحقيقة کمال سلوک را دارند ولی معتقد اش
 صدیق و شریعت طلبید و چون مخالفت آرزوی خویش میباشد بشرط برخیزد به قدرست تا کین
 شعله او نباشد و صبر و تحمل فرماید و لحاظ حکم را مجری دارید باری احمد نده علیحضرت شیراز
 در نهایت برداری و بعد انت و اضاف مقاوم خشم و اعتقاده و چنین ارکان سلطنت
 قاهره و وزارتی حکومت با هر لهبت راضی بتعذیات و ستمکاری بیخیزدان نگردند و در اینیت
 و راحت و آسایش رعیت کوشند و معاویه که علیحضرت مظنه منصور گردد و اعده ایش
 سغلوب و مقتور زیرا فی الحقيقة پادشاه هم را نیست و شهریار رعیت پرورد پراهن
 امیدوارم که احتمال حق فرماید و دست تلاول در زمان اعطیون غم فرماید جناب
 میرزا علی آسین کرد نسان اگر بزرگ نباشد ناگزون خواهد از برائی بنسی کتوپ نوشتند بود

مرقوم میشود مقام مقدس حضرت اصلی روحی لاله الفداء در کمال گرمی روز بروز بلند میشود و غیرتیب یک طبقه حسینیه عظیمه که مخاطب با امکن مستعد ده در کمال توانست با تمام رسید ولی نماید که بیو فایان چه قدر معارضه کردند و چه قدر فدا نمودند که آئین نیایان بلندگردد و این مقام مرتفع شود احمد شاه بعون و عنایت الهی باختمن مشغولیم تا بعد چه شود الا مریده و نحن راضی بقضایا حضرات افغان سدهه همار که راگهی بر سانید و همین جناب عندیلیرا از هر جهت نهایت محبت و الفت با ایشان مجری فرماید و ازو قوهات مدنی محروم نباشد این یعنی است سبب حلولیت امراته گردد و ذل و هوان ستمکاران فوف تربی هولاء فی ذل علیم و اگر تحریک و فرار آنان نباشد صیانت امراته بلندگردان فیذک سلطنته لا ولی الاعبار و علیک التحية

واللشنا رفع شماش

هو اته

حضرت افغان جناب آقا میرزا علیه بها آتشه الابی علیه ناید

ش

۳۴۱

هو اته

یا من پیسع یاخی و صیاحی و نوحی و خنینی الیه نی جنح الدیابی و صباحی و اسحاقی و بکوری و ضحکی و رؤوفی
و اصیلی و عاشقی متذلل زیاب احادیثک و حضرت رحمائیتک و خافتها جناحی للذین آمنوا

و آیا تک

وَآيَتْ وَثَبَّوَا عَلَى مَرْكَ وَمُنْكَوَابِنَكَ وَشَبَّثَوَا بَذَلَيْ رَدَّا، اَحَدَيْكَ وَخَاصُّو
 وَجَوَاهِمَكَ وَرَكَوَا كَلَ شَهَوَاتِمَ وَقَدَسَوَا عَنْ كُلِّ اَشْبَهَاتِنِي عَمَدَكَ وَمِيَافَكَ وَتَرَهَا
 مُنْ كَلْ لَنْ وَارِسَا بَنِي مَجَّاكَ اَبِيشَأَ، وَشَرِيعَكَ السَّمَاءَ، رَبِّي رَبِّي اَنْتَ تَرَانِي وَشَدَّةَ
 بَلَائِي وَجَوْسِ اَهَلَّ اَنْخُسُومَ عَلَى حَمَالِي عَنْ يَعْنِي وَيَسَارِي وَجَنُوبِي وَشَمَالِي مِنْ سَارِ الادِيَانِ طَغَاهَ
 اَهَلَّ بَيَانِ اَيْرَبَ الْيَ وَيَفَنْصَرِي ذَاهِلَ عَزَّزَنِي حَسِيرَ حَفَظَنِي فَقِيرَ عَطَانِي ضَعِيفَ
 قَوْنِي عَطَشَانِ فَاسْقَنِي سَقِيمَ فَاشْفَنِي اَرْجَنِي يَا الَّيْ خَاصَنِي مِنْ هَذِهِ الْبَلَيَاتِ
 وَبَنْجَنِي مِنْ هَذِهِ الْمَلَيَاتِ وَاجْرَنِي مِنْ هَذِهِ الْوَهَدَهَ نِي جَوَارِ حَمَتَكَ، وَاجْعَنِي الْيَكَ
 وَارْفَعِي الْيَ سَاقَهَ عَزَّكَ وَادْخَلِي فِي خَلَكَ فِي عَوْالَمِ الَّتِي غَفَلَتْ عَنْهَا طَفَاهَهَ خَلَقَكَ وَعَسَاهَهَ
 بَرِيَّكَ اَيْرَبَ خَاقَتْ صَلَّى الْاَنْحَاءَ وَسَدَّتْ عَلَى اَبْوَابِ الرَّجَاءَ وَتَبَدَّلَتْ بَالَّهَهَ
 اَرْخَاهَ وَتَعَرَّكَلَ مَيْسُورَ وَنَهَرَ كَلَ غَمَ وَهَمَ مَعْسُورَ اَيْرَبَ اَيْرَبَ سَلَكَ بَعْدَمَ دَائِكَ وَدَاهَهَ
 قَيْوَقَّاتَ اَنْ لَآتَرَكَنِي يَا الَّيْ مِنْ هَذِهِ اَسْكَاهَهَ الَّتِي يَرْقَ وَيَرْثَلِي لَهَا الصَّفَرَهَ الصَّمَاءَ، بَكَ

اَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمُقْدَرُ اَسْخَانُ الْمَنَانُ الرَّحْمَنُ عَلَى زَانَهَهَ

الْحَلَالِي هَذَا فَرْعَعْ مِنْ فَرْوَعْ سَدَرَهَ رَبَّانَيَّكَ وَآيَةَ مِنْ آيَاتِ مَكَكَ وَفَرَدَانَيَّكَ اَحْفَظْنَهَ
 مِنْ سَهَامِ اَشْبَهَاتِ وَلَطَنَونِ اَهَلَّ لَاشَارَاتِ وَادْخَلَهَ فِي حَسَنَكَ اَحْسَنَينِ وَرَكَنَكَ لَمْشِيدَ

المتين وحسنہ بتونگ القاھرہ وقد رکب الباھرہ واجعله سداً میعاً مقاوماً للتسویل
المحدرہ ومانعاً شدیداً لجهنم الحجوش لفائدۃ ابھائۃ المائۃ استر هر تک بین الوری اشہد
السلاح باشد القوی ایرت بثت اقدامات علی المیشاق وخفیت عن الشاق وھنداً
متسلکین بعزم وکل الوئی ونقطعین عما سواک یا مالک لآخرۃ الاروی اکھ سبیع الدعا

س ع س تاب نہ

حضرت افان جناب میرزا بزرگ وحضرت افان اقا میرزا جیپ را اجازہ حضور داده
شد وبنچا ت قدس مطاف ملا اعلیٰ مشام راعطر نموده چندی بخابوده ومرجعت کرد
فی الحقيقة بسیار معقول ومحظوظ بودند از قضل وموبدت جمال قدم روحي لاجیاء الفداء وارم
که در جمیع مراتب وشأن روز بروز ترقی نمایند در خصوص اشغال وتجارت میل این داشتهند
که خود دو برادر بخاری نیز گهه مشؤل گردند و آزاد باشند و این عبد گفت که مراجعت با انتخاب
نمایند و استیندان کنند اگر چنانچه شمارا ضی با شید ضرری ندارد در خصوص تغیریت
مرقوم فرموده بودی که سبب ضوضاء خواهد شد فی الحقيقة حضرت اقا میرزا آقای افان
علیہ بہاء اللہ الابی نایت شکایت را از بلایای مقابله بخیاد فارس ویزد مرقوم نموده بودند
و استدحای دعا در رونسہ مبارکه کرده بودند این بعد را منظور چنان بود که این بلایا بکسب

رفع شود که سبب علوا مرآه واعلا، کلمه اته باشد لذا تعهد این گفیت را
 نمودم که چون آن بیت معمور و مطاف جواهر وجود آباد و معمور گردد این بلا یا بتماما
 زائل شود و تا امروز نفسی در هیچ تعهد با نیقش و اضیح و مشهود تعهد این گونه امور نموده
 مراد این بود تا حجت الہیه بالغ شود و شرف و منقبت آن بیت عظیم مقدس ظاهر و باهر
 گردد حال که اسباب خصوصی و فساد اهل طفیانست البته ملاحظه حکمت لازم
 پس تمیزی باید نمود که فی الجمله تسمیں و تخفیف در بلا حاصل گردد و تماین بلا یا خدا نگردد و از
 نیاید و آن اینست که گفته شود که مسجد جدیدی که قرب آن بیت رب جلیل است و خضریت
 شخصی از اولین، که در چهار جامع ما هر چهار است که اگرچنانچه آن مسجد تعمیر نیامد
 این بلا یا مبرمه تخفیف نیاید و این غیوم مظلمه کشف شود چاره اکتوون آب و روغن
 گردشت زیرا این مسجد شرف قرب جوار دارد بقدر این جواریت حکم و آثار
 دارد بنیان بیت معمور نیست ولی آب پاشی آستانست وجاروب کشی میدان
 هچو بظر نیاید که از این چندان حریق ناچال شود و اگر ملاحظه فرماید که این نیز منجر برآور
 و حکایات و فرع ناس و جزع خلق و خصوصیه میشود باید سرتسلیم داشت البته
 از اوامر الہیه است ملاحظه لازم است و مخالفه الرزم و آخره امروز

ثبات و استقامت کل بر عینه و میاثق الی است آنچنان شبات بعضی که عبارت از لفظ است
و بس چون شهادت بر سالت حضرت رسول از بعضی و انتہی شهد آنکه رسول و آن
الن فقین لکاذبون ع ع تائبۃ

هو الابی

حضرت افغان
جذب قایم زاده علیہ السلام، ائمہ ابا علیہما السلام نامند
۳۶۳

هو الابی

هذا ايتها الفرع ابجید من السدرة المباركة قد تموت كذا يك الدني بكت العيون حين اطلاعى على مرضه
واحترق قلبی من حرقة نارك وشدة نيرانك وكثرة اخراكم وابتها الى الملكوت اذهب
ان ينزع حاليك العبر في البلاء والتجلى في الفراق اذا شد اساق باساق واقترب يوم
المیاثق وان يبعدك فرجا لا جباره وسرورا لا وداه وسكونا لا رقاده وسلاما لا صفيقه
كلمات پر خزن آنچه سبب احوم آلام واحزان گشت هر چند از اصل آر احراق درست
اشغال بود وجود هموم در نهایت احوم . ولكن از قرائت محترات شعله اش شدید تر شد و
سلطش قویر گشت بعد سعود جمال مقصود دیگر طوفان بلاست که بر پا است رخت
جستن و آسایش خواستن و ارامی طلبیدن در بحر غظم خشکی تحری نمودن و در شش

سردی و تری جستجو نو دنست باید ابدآ امید رهت و سرت و مخنو نهی نداشت که
آپنآن که خواسته بودید بدرگاه احمدیت تضرع و ابتهال رفت که توفیقی غایت فرماید که بخلی از
زمات و مشغولیت بالعالم حسرات خلاص شوید تا فارغ وذلی و خالص برخدمت امراءه
قایم نماید و بشنوی موفق گردید که از لوازم این فروع مکرم است محروم مشود گشون
غمد بربلائی چون سیف تنجیرهای تعلقرا قطع میماند فی الحقيقة این بلا نیست عطا
جای سگوه نیست جای شکراست تابدالی که در جمیع شئون این عالم جز حسرات و
خارات نبوده و نیست والبهاء علیک رع. ابیرا

شیاز حضرت افان سدره مبارکه جانب فامیرزا آقا علیه بهما آللہ الابی
۳۵۷

هوالله

ایتیا النفع الکریم من سدره امنتی از کثرت مشاغل و قوت مصحاب عدم فرغت جواب قدری لایه

افاد سبب خلیت گشت . ولکن المیون معذور نامه انحضرت که بتاریخ بیت دوم
صفه زار و سیصد و نوزده بود و همیل گردید . و بر صحنون اطلاع حاصل شد شرحی منفصل از عدای
والصف حضرت دک منصور رقوم نموده ابدید سبب سرور و جبور شد والبتة سبب حوان غشت
رب خوار نهاد گشت و آوازه ایسفل موفور شرت اعشار و دهور گردد از خدا مبلیسم

یجود لم رزو ما موقن شود و بخدمت علیحضرت شیرار خلد ائمه مملکه مؤید گردد اینعد اثر امکانه باید و این داد پرور بر اخیر خواهی شاید پس باید جمیع یاران بدل و جان اطمینان دخدمت نمایند احبابی که باید مانند اغفام رحمانی مطیع شبان باشند و بکمال صبر و برداشتن حرکت نمایند از تشرف شیرار و تراز از فارسی لبلواف بیت کردم مرقوم نموده بودیم سپاه سبب سرو گشت یالیت کنست معهم فائز فوز آعظیم کمکوب جانب شیرار و تراز از فرقا شد بلب روح و ریحان گردید و جواب مرقوم شد و در طی اینکمکوبت بر سانید حضرت افان سدره مبارکه مع ورقه نورآء والده شان تکمیز ابدع ابی امیان فرمائید علیک الحسنة و الشنة مع مع سید

او الابی

۳۶۴

حضرت افان جانب آقا میرزا آقا صلیله بهما، ائمه الابی ملاحظه فرمایند

او الابی

وانت تعلم یا ایمی مبلغ حبی و فرط ایمی و عظیم و دادی و شدة تعلقی با افان سدره رحمانیک و مسونه دوسته فرد اینیک فخر اینک لظاہرۃ البا هرہ التي ذلت الافق لعلوہ و عنت الوجه سموه و خفت الرقب بسلطانها اتنی مستغرق فی بحر مجتبه کل ورقه من اوراق شجرة ربائیک فلکیف فن

٩٨

فمن اختر و انتا و فخر و از هر و اثير في فردوس حب و استروي من انوار الطافك و عاشن نفحات
رياض الحكك ايرتبا يده على خدمه امرک و ثبتة على كلمه و صداقتک و بايهه بيايد امک
و اشد دازره على القیام ببلاغك و تور وجهه بين عيش شر الا قان بشدة ثبوته و رسون حتى
لاما خذه لومه لاكم في امرک ولا سحرکه شده العواصف العاصفة للرسول والاروم فكل
الازمان ولا تزعزعه الرزوابع اسخا طنه للروايخ من الاساس فيكيل الاحيان امکانت
الكريم العزيز المثان رب اجعل الفروع النابتة من هذا الالفون خضراء نضرة ريا به لبغسلك
وجودك الذي احاط العالمين

ع ع متباينه

ایها الفزع الرفيع من السدرة الرحانية آنچه مرقوم شد ملحوظ افتاد و آنچه مسطور گشت
منظور گردید از هر چون آنجاب نهايت احزان حاصل گردید چه که این بعد را نهی ایل
سرور و روح و ریحان فنان سده رحمائیت است و حال این چون بسیار سبب
ثار این بعد شد و آنکه مكتوب که بجهت آنجاب رسال گردید ملفوظ و محکم بود چگونه باز
شد و قرائت گردید بسیار سبب سقراب شد فتح مكتوب و قرائت پیش از حض
اسال به اجب از نه بلکه ممنوع و محذور و گذشته از آن مقصدی و مرادی بود و علتی
آنچاب ندارد گفگو و روایات در منسر شده بود در فرشت و محوش والبته جناب